

Operacılık oyunu

Onlar genç bir karı koca imişler. Henüz evleneli üç ay kadar birşey olmuş. Erkek ötedenberi arzuladığı şekilde kendine göre minimini bir apartıman dairesi kiralayıvarmış. Evlendikten sonra da işi icabı buraya naklimekân ettiklerinden de ziyadesiyle memnun görünüyorlarmış. Zira başlarında bir karışanları, görüşenleri olmadığı gibi, hiçbir ahbaplarının da bulunmayışı onların temiz ve rahat bir balayı geçirmelerine vesile oluvermiş. Genç evlilerin balayını anlatacak değilim. Zira evlenenlerin bildikleri ve yaşadıkları bir hayat olan, evlenmeyenlerin ise mahallesinde yaşattıkları balayını burada nakletmek yersiz birşey olur gibime geliyor.

Evet genç evlilerin bu tatlı hayatı hiçbir pürüz göstermeden haftalardan beri devamede geliyormuş. Fakat geçenlerde birgün, kocasını kapıda karşılayan kadın, onun paltosunu ayakkabısını çıkarmasına yardım ettikten sonra, şımarık bir tavırla:

— Kocacığım, demiş. haydi seninle operacılık oyunu oynıyalım..

Genç adam anlayamadığı mâna veremediği bu sözler karşısında şaşırarak,

— Nonoşum, demiş, anlayamam, o da ne demek..

— Operacılık canım..

— Yeni bir oyun mu?

— İlahi kardeş, şey pardon koca.. Hani geçen akşam operaya gitmemişmiydik.

— Eee ne olacak.

— Hah, tamam işte. Orada artistler nasıl konuşuyorlardı?

— Basbayağı..

— Darılırım ama, kocacığım doğru söyle. Yoksa sen de bitişik apartmanda oturan Ali Beyler gibi, orada uyudun mu?

— Ne münasebet canım. Yanımda değil miydin?

— Öyle ise mesele yok. Artistler şarkı söyler gibi konuşmuyorlar mıydı?

— Konuşuyorlardı. O operanın icabıdır.

— Oh, yarabbim, hele şükür anlayabildin. İşte ben de bunu demek istiyordum.

— Neyi?

— Dinle canım, sözlerimi bitirmedim ki daha..

— Dinliyeyim ama, sen de müsaade et de, bu antrede konuşmayalım, bak buz gibi soğuktan geldim, içeri girelim, soba başında oturalım. Biraz kendime geleyim, kahve mi pişir o zaman olmaz mı?

— Haydi çabuk öyle ise..

Genç karı, koca odaya girmişler. Erkek sobanın başına geçmiş, kadının mutfağa giderek, havagazında aleacele bir orta şekerli kahve pişirerek, odaya dönmüş ve sonra kocasını zorlamaya başlamış:

— Haydi, haydisene şekerim.

— Ne hayd'isi canım, söyle seni dinliyorum.

— Aaa artık güceneceğimi bak. Fazla ileri gidiyorsun.

— Hangi ilerlemeden bahsediyorsun, sen söylemeden ben ne yapayım. Söyle bakalım..

— Söyledim ya şekerim, haydi operacılık oynayalım, canım sıkılıyor benim.

— Onu yapacağımıza sinemaya gidelim olsun bitsin..

— Yaa olmaz, ben şimdi evden dışarı adım atmam. Haydi oynayalım.

— Pekı öyle ise başlayalım. Ne olacak şimdi?

— Ne olacak hiç. Haydi sen söylediklerini şarkı söyler gibi söyle..

Genç adam, ne yapacaksınız, balayında olduğu için karısının emrine itaat edere' cevap vermiş:

— Karıcığım, banaaa bir kahve dahaaa pişirir misiiin?

— Seen eemreet kocacığım..

Ve böylece beş, on dakika uzayan onların tabiriyle, operacılık oyunu esnasında da birden kapılarının zili çalınivermiş. Genç kadın kapıya koşmuş ve karşısında üst kattaki kiracılardan Hüseyin Beyi görmüş, kapı açılır açılmaz kiracı dile gele-

rek:

— Ayol, demiş, siz delirdiniz mi?

Genç kadın bu deli sözüne fena halde sinirlenerek, deli sizsiniz, diye cevap verdiği gibi, daha bazı kelimeler ilâve etmiş, Hüseyin de aynı şekilde ukabele etmiş, genç kadının kocası, Hüseyinin ailesi efradı veka mahalline gelmişler. Ve kavra güç belâ yatıştırılmış. Bugün Hüseyine adiyen hakareten üç gün müddetle hapis cezası verildi ama, bu ceza sonradan tecil edildi.

KEMAL DENİZ

